

Gemiler Karadan Yürüdü

Fatih Sultan Mehmed Han, İstanbul kuşatmasının uzamasına üzüyor, zayıf olan Haliç tarafındaki surların yıkılabilmesi için, gemilerin Haliç'e geçmesini istiyordu. Bizans'ın, Haliç tarafından da tazyiki için limana girişe mani olan zincirin kırılması denenmişse de başarı sağlanamamıştı. Bunun üzerine ince donanmanın Haliç'e karadan geçirilmesi genç hükümdar tarafından düşünülmüştü. Bizans Rumları arasında da "Gemilerin karadan yüzdürüldüğü görülünceye kadar İstanbul'un zaptının kimseye müyesser olmayacağı" hususunda bir inanç ve anlayış bulunduğundan, kuşatılanların bütün ümitlerini kırmak için bu işe teşebbüs edilmiştir. O sırada, Galata, Cenevizlilerin elinde bulunup ayrı bir kalesi vardı. Bura sakinleri, Türklerle dost olmakla beraber geceleri de Bizanslılara yardım etmekteydiler. Haliç'e denizden girmenin imkansızlığı yüzünden 50-70 kadem uzunluğundaki 15-22 sıra kürekli 70 kadar gemi, 22 Nisan gecesi sabaha kadar Haliç'e geçirildi. Solakzâde bunu "Himmet-i merdân ile Beşiktaş dedikleri yerden Kasım Paşa deresine doğru, dağ parçası gibi gemilerin altına rujan (yağ) ile terbiye olunmuş kütükler döşeyip, bir rivayette yelkenler açarak yürüttüler ve gemileri birbirine bağlayarak üzerine metrisler koydular" cümleleri ile anlatır. Bu sevkıyat yapılırken Beyoğlu tepelerine yerleştirilen bataryalarla Haliç'teki Bizans donanması taciz edilip hareketsiz bırakıldığı gibi surların etrafında da bombardımana devam edilip, esas faaliyet, iyi bir şekilde gizlenmişti. Sabahleyin 70 parça kadar geminin, Haliç'te yelken açtığını gören Bizanslılar, hayret ve dehşetle bu manzarayı seyre başlamışlardı. Bu şekilde, karadan gemi yürüterek denize indirme tekniği büyük bir başarı idi. Fâtih, bununla da kalmadı, ihtiyaç karşısında büyük dehâsının yeni bir keşfini de ortaya koydu. Havan topları döktürdü. Onların, balistik hesaplarını bizzat yaparak tecrübelerinde bulundu. Beyoğlu sırtlarından ve Galata surlarından aşırma atışlarla Haliç'teki düşman gemilerini batırmaya başladı. Böylece yeni bir cephe açılması ve Bizans'ın her taraftan sıkıştırılması, İmparator'u, en ağır şartları kabul ederek barış teklifinde bulunmaya zorladı. Fakat Fâtih, İmparator'un gönderdiği elçilere: "Ya ben Bizans'ı alırım, ya Bizans beni" diyecek kadar, fetih işinde azimli olduğunu ve teslimden başka bir teklifi kabul etmeyeceğini bildirmişti. Gemilerin Haliç'e indirilmesinden sonra Defterdar ile Kumbarahane İskelesi arasında bin kadar duba üzerine, beş askerin yan yana yürümesine imkân verecek ve top geçirilebilecek şekilde muntazam, sağlam döşemeli bir köprü kurdurdu. O dönem tekniğinin bir harikası kabul edilen bu köprü, Rumların mâneviyatlarını yeniden ve esaslı bir şekilde sarstı.

Kaynak: ehlisunnetbuyukleri.com